

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี

Factors Affecting Success of School Curriculum Implementation in Schools Under The Chonburi Educational Service Area Offices.*

พัชณิ ทองแก้ว **

ดร.วิชิต สุรัตน์เรืองชัย ***

ดร.ไพรัตน์ วงศ์นาม ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา ระดับความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาและเพื่อพัฒนาโดยเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหาร ครู และกรรมการสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 873 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านทรัพยากรขององค์การ ปัจจัยด้านวัตถุ-

ประสงค์และเป้าหมายของนโยบาย ปัจจัยด้านเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน ปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์การ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และปัจจัยด้านสมรรถนะของบุคลากร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน และใช้โปรแกรม LISREL 8.72 ในการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง เชิงสาเหตุ

ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมาก 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี คือ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบาย ทรัพยากรขององค์การ สมรรถนะขององค์การ เครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน สมรรถนะของบุคลากร

* คุณภูนิพน์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** นิสิตหลักสูตรการศึกษาคุณภูนิพน์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*** รองศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

และภาวะผู้นำ มีอิทธิพลรวมต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยปัจจัยด้านเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน มีอิทธิพลรวมต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษามากที่สุด 3. โมเดลความสัมพันธ์ โครงสร้างสาเหตุมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลของค่าประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ปรากฏผลดังนี้ $\chi^2 = 2067.16$, df = 730, p = 0.00, GFI = 0.90, AGFI = 0.86, CFI = 0.99, SRMR = 0.046 และ RMR = 0.014 และตัวแปรในโมเดลสามารถทำนายความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 69

คำสำคัญ: ปัจจัย/ ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา/ โรงเรียน/ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี

Abstract

The objectives of this research were to study : The success level of the school curriculum implementation. Factors affecting success of school curriculum implementation. Develop the causing relation model of the factors affecting to the success of the school curriculum implementation under the Chonburi Educational Service Area Offices. The sample of 873 subjects very derived. The research instrument was a set of rating - scale questionnaire related to the success of school within the scope of objectives and aims of policy factors, resource factors, network factors, organizational

competency factors, leadership factors and personnel competency factors. Data were analyzed by descriptive statistical analysis through SPSS for Windows and the causal relationship model through LISREL 8.72.

The findings were as follows. The success of the school curriculum implementation was at the high level. The factors that affected the school success were; objectives and aim of policy factors, resource factors, network factors, organizational competency factors, leadership factors and personal competency factors. The network factors was found having most influence of the success to school's curriculum implementation. The test result of the empirical model was well fit. The model epistemological beliefs data indicators provided $\chi^2 = 2067.16$, df = 730, p = 0.00, GFI = 0.90, AGFI = 0.86, CFI = 0.99, SRMR = 0.046, RMR = 0.014, and the model showed that the path coefficient could predict the success level at 69 percent.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพราะมนุษย์คือทรัพยากรที่มีคุณค่าที่สุด จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีประชากรที่มีคุณภาพ ประเทศนี้จะมีความเจริญ ก้าวหน้า และการที่จะทำให้ประเทศไทยมีคุณภาพก็คือการศึกษา เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนได้ในทุกด้าน ซึ่งจะสามารถส่งผลเกื้อหนุนใน

การพัฒนาประเทศโดยอย่างมีประสิทธิภาพ ทุกรัฐบาลได้กำหนดนโยบายการพัฒนาประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนทุกรูปแบบ อย่างทั่วถึง (กรมวิชาการ, 2544) เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในการดำเนินงานทางการศึกษา ที่มีหน้าที่ในการ นำนโยบายของรัฐสู่การปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการกำหนดยุทธศาสตร์ ในการสร้างระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยมีหน่วยงานหลัก คือ สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีภารกิจในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้สอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างกลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคม ไทยและผู้เรียน ให้มีศักยภาพในการแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลก (กรมวิชาการ, 2544) จึงนับว่าเป็นหน่วยงานที่ผลักดันนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้ได้ผลตามเจตนา รวมทั้งรัฐบาล อย่างแท้จริง

การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพนั้น หลักสูตรนับว่าเป็นแม่แบบสำคัญที่เป็นดัชนีบ่งชี้คุณลักษณะของผู้เรียนที่ผ่านกระบวนการศึกษา โดยดีที่สุด (เสริมศักดิ์ ชัยอุปการ, 2540) การพัฒนาหลักสูตร ให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของทองถิน จะทำให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริงของตนเอง เรียนรู้สภาพเศรษฐกิจ และยังเป็นการนำทรัพยากรในทองถินมาใช้ให้เกิดประโยชน์อีกด้วย (กรมวิชาการ, 2540 พระราชนิยมุนีดิการศึกษาแห่งชาติ

พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดชัดเจนให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา รู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ มาพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันความต้องการของทองถิน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรที่ผ่านมา พบว่า ยังมีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหลายด้าน ที่ทำให้การพัฒนาหลักสูตรยังไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ของแต่ละสถานศึกษา โดยสามารถแยกปัญหาเป็นรายด้านคือ ด้านผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารยังขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในการเรื่องของการพัฒนาหลักสูตร (นิมิตร ต่อทีมะ, 2544; สันติ มุคดาสนิท, 2546 และจรัส เสนาวงศ์, 2547) ด้านครู พบว่าขาดแคลนบุคลากรในการพัฒนาหลักสูตร ครูขาดทักษะความรู้และความเข้าใจในการใช้หลักสูตร เนื่องจากขาดการอบรมในเรื่องกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และครุภาระงานสอนมาก (กรมวิชาการ, 2544; นฤพน จันทมัตตุการ, 2546; กนกวรรณ แสนคำ, 2547 และจุรีรัตน์ พินิจมนตรี, 2548) นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านความพร้อมของสถานศึกษา ทั้งในเรื่องของงบประมาณ และด้านสื่อ อุปกรณ์ และอาคารสถานที่ (กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ, 2546 ; นิติพร อินทร์สิทธิ์, 2546 และทวน เที่ยงเจริญ, 2546) ในด้านการเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับการจัดการศึกษาน้อย (มุข วิสัย, 2544; พรพรรณพิพิธ บัวชุม, 2546 และกรมวิชาการ, 2546 ฯ)

ในทางปฏิบัติแล้วการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษานั้นจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายร่วมกัน และองค์ประกอบสำคัญที่เป็นพื้นฐานของความสำเร็จในการใช้หลักสูตรที่สำคัญคือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องและการประเมินผลโดยบุคลากรหลักที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ครูนักเรียน ผู้ปกครองและองค์กรชุมชน การเปิดโอกาสให้บุคคล ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เป็นการกระจายอำนาจทางการศึกษาโดยยึดหลักการมีส่วนร่วม ซึ่งผู้รับนโยบายสู่การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์การปฏิบัติของกระทรวงศึกษาธิการคือ สถานศึกษา มีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อการเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ที่หลากหลายตามความเหมาะสมของกลุ่มผู้เรียนทุกระดับ สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและห้องถิ่น ดังนี้ ภารกิจของโรงเรียน คือการให้บริการทางการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ด้วยเหตุนี้ชุมชนจึงควรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และการบริหารที่ก่อความขาตันจะเห็นว่าในการใช้หลักสูตรสถานศึกษามีตัวแปรที่เกี่ยวข้องหลายด้าน นอกจากนี้มีการศึกษาสภาพและปัจจัยเกี่ยวกับการพัฒนาและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของภาคตะวันออกหลายจังหวัด พนวิมปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (วานา เกาะแก้ว, 2546 ; เกรียงศักดิ์ เพ็ญศรีโภต, 2547; สายพิม พิมล, 2548; เสถียร บุญลือ, 2549 ; กัลยรัตน์ ทัตชนภัชร, 2549 และน้ำค้าง โตจันดา, 2549)

จากการศึกษารายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในการใช้หลักสูตรที่ผ่านมา สรุวใหญ่เป็นการศึกษา ในลักษณะที่มุ่งศึกษาสภาพและปัจจัยที่เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในแต่ละรูปแบบ งานวิจัยที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษายังมีอยู่ ผู้วิจัยยังมีความสนใจศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี เพื่อนำมาอุปนิสัยจากการศึกษาวิจัยนี้เป็นข้อมูลและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาใหม่ประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี
- เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี
- เพื่อพัฒนาโน้มเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษารั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

- ทำให้ทราบถึงระดับความสำเร็จใน

การใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี เพื่อ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2. ทำให้สามารถระบุปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารที่มี ส่วนในการกำหนดนโยบายให้เป็นข้อมูลประกอบ การตัดสินใจในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา

3. ได้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการสร้าง ความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเสนอของปัจจัยที่ส่งผล ต่อความสำเร็จ ในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี

4. นำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการ บริหารงานโรงเรียน โดยเฉพาะการพัฒนาปัจจัย ต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตร สถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี

5. เป็นข้อมูลสำหรับนักวิจัยอื่นที่เป็น แนวทางในการทำวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ การวิเคราะห์ การใช้หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ ได้มาซึ่งความรู้ที่หลากหลาย สามารถใช้เป็น แนวทางในการบริหารการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

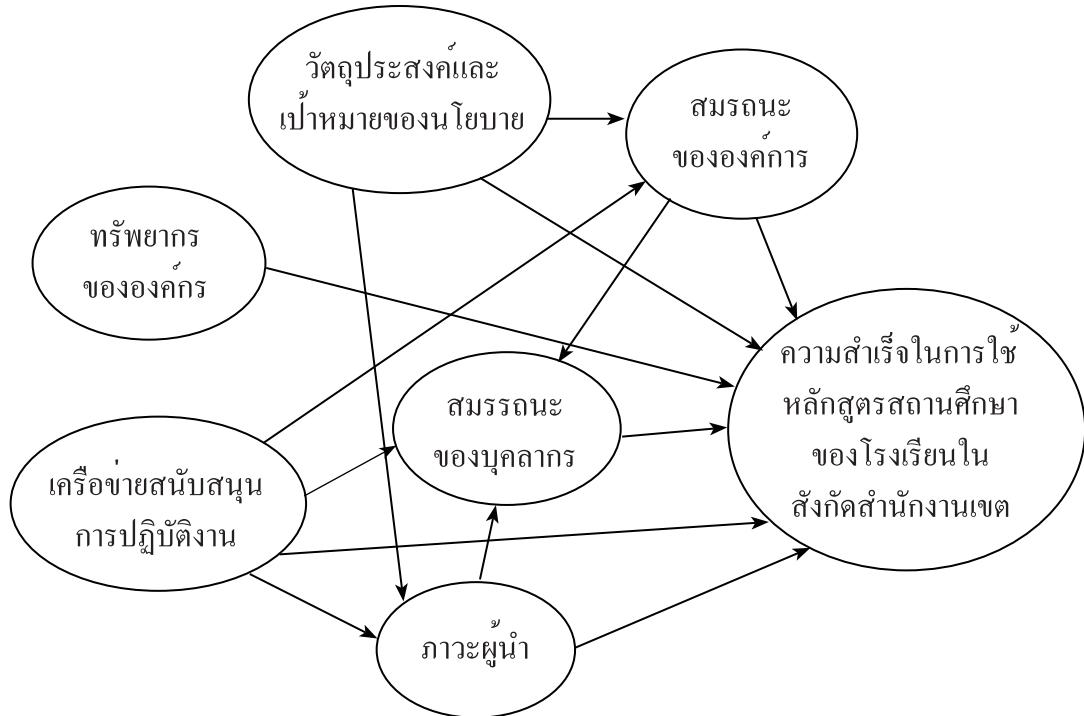
ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ ใช้กรอบ แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวใน การบริหาร โครงการ ของรัฐในด้านการศึกษา

ประกอบด้วย ตัวแบบประสิทธิผลหรือความสำเร็จของการ ของวารเดช จันทร์ศร (2527) ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของ กลา ทองหา (2548) และ แวน มิเตอร์ และ แวน ออร์น (Van Meter & Van Horn. 1975) ปัจจัยสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติตอย่าง ประสบผลสำเร็จ ของทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539) และสมบัติ ธรรมรัชญวงศ์ (2546) ตัวชี้วัดสภาพ ความสำเร็จในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ของกรมวิชาการ (2545) และตัวแบบอิทธิพล ต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของเอ็ดเวิร์ด (Edward, 1980) รวมทั้งวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จของนักวิชาการ ต่าง ๆ ได้กรอบแนวคิดเบื้องต้นในการดำเนิน การศึกษาวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการ ใช้หลักสูตรสถานศึกษา จำแนกเป็น 7 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบาย กลุ่ม ทรัพยากรขององค์การ กลุ่มสมรรถนะขององค์การ กลุ่มเครือข่ายสนับสนุนการปฏิบัติงาน กลุ่มสมรรถนะ ของบุคลากร กลุ่มภาวะผู้นำ และกลุ่มความสำเร็จ ของการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี แสดงเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของ โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี มีขอบเขตดังนี้

1. ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา จังหวัดชลบุรี ประจำปีการศึกษา 2551

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู และกรรมการสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน จำนวน 8,585 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 386 คน ครู จำนวน 5,059 คน และกรรมการสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน จำนวน 3,207 คน

- กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี ประจำปี การศึกษา 2551 ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) จำนวน 873 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 175 คน ครู จำนวน 357 คน และกรรมการสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน จำนวน 341 คน

- ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

- 3.1 ตัวแปรอิสระ จำนวน 6 ตัวแปร ดังนี้ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบาย

ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตได้ คือ ความชัดเจน ความสอดคล้อง ความยึดหยุ่น ความมีทฤษฎีรองรับ และกำหนดเวลาที่เหมาะสม

ทรัพยากรขององค์การ ประกอบด้วย ตัวแปรที่สังเกตได้ คือ งบประมาณ บุคลากร เทคโนโลยี วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และลิสต์อำนวย ความสะดวก

เครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตได้ คือ หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ชุมชน หน่วยงาน ส่วนกลางและทองถิ่น นักวิชาการ กรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองนักเรียน

สมรรถนะขององค์การ ประกอบด้วย ตัวแปรที่สังเกตได้ คือ โครงสร้าง การสื่อสาร ภายใน การประสานงาน การควบคุมดูแล การให้คำปรึกษาแนะนำ การมองหมายงาน การกำหนด-

มาตรฐาน การวัด และประเมินผลงาน ระบบ-
ข้อมูลข่าวสาร และการมีระบบการประเมินตนเอง
สมรรถนะของบุคลากร ประกอบด้วยตัวแปรที่
สังเกตได้ คือ ความรู้ เจตคติ ความร่วมมือ ความ-
รับผิดชอบ การพัฒนาตนเอง ความผูกพันและ
การยอมรับ ภาวะผู้นำ ประกอบด้วยตัวแปรที่
สังเกตได้ คือ ทักษะการสร้างแรงจูงใจ การกระจาย-
อำนาจ เจตคติตอน นโยบาย ความเป็นประชาธิปไตย
การมีส่วนร่วม และความรู้ด้านบริหาร

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการใช้
หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน ในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี
ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ คือ ประโยชน์
ของหน่วยงาน ระดับการบรรลุวัตถุประสงค์
ความต้องเนื่องของกิจกรรม ความพึงพอใจของ
ผู้รับบริการ การติดตามและประเมินผลการใช้
หลักสูตร และการประกันคุณภาพการศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงระดับความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี

ข้อ	รายการปัจจัยความสำเร็จ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน		ระดับ ความสำเร็จ
			มาตรฐาน	ความสำเร็จ	
1	ประโยชน์ต่อโรงเรียนและนักเรียน	4.32	.48	มาก	
2	ระดับการบรรลุวัตถุประสงค์	4.22	.56	มาก	
3	ความต้องเนื่องของกิจกรรมที่ปฏิบัติ	4.35	.56	มาก	
4	ความพึงพอใจของผู้รับบริการ	4.33	.56	มาก	
5	การติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรต้องเนื่อง และสมำ่เสมอ	4.27	.54	มาก	
6	การประกันคุณภาพที่เป็นระบบ	4.33	.46	มาก	
รวมเฉลี่ย		4.30	.42	มาก	

จากตารางที่ 1 พนวิ่ง ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด ชลบุรี ใน
ภาพรวม มีความสำเร็จในระดับมาก เมื่อพิจารณา
เป็นรายขอ พนวิ่ง มีความคิดเห็นในระดับมากทุกขอ
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือความต้องเนื่อง
ของกิจกรรม การประกันคุณภาพ และความพึงพอใจ
ของผู้รับบริการ

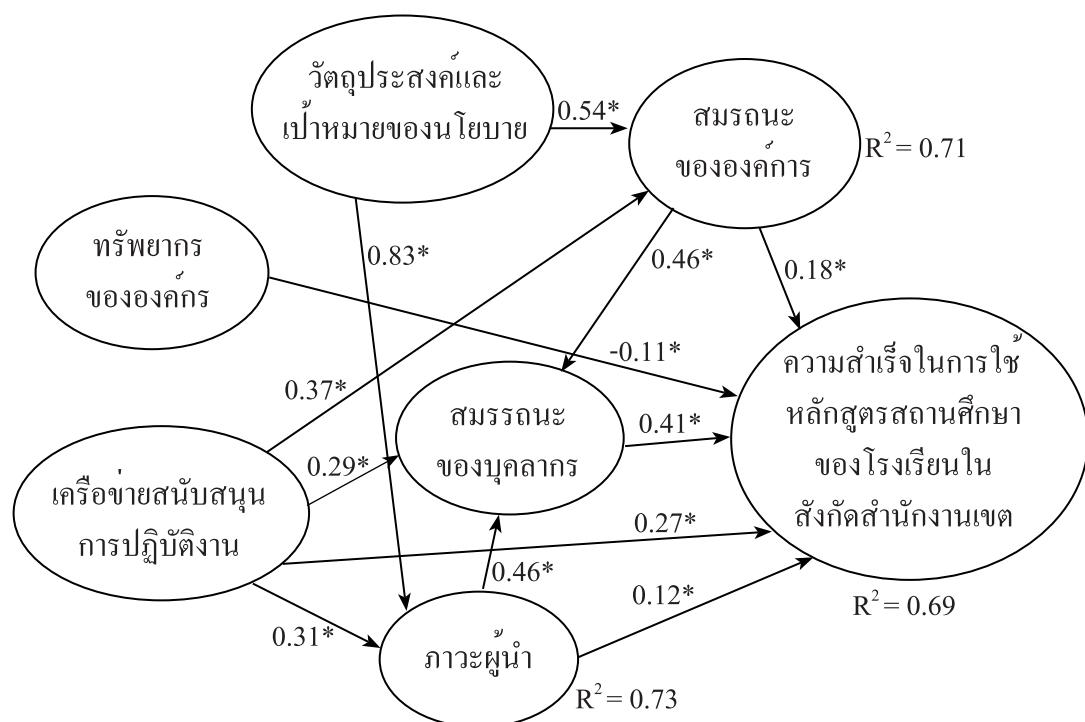
สรุปผลการวิจัย

- ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมาก
- ปัจจัยที่ส่งผลต่อกำลังสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้าน ทรัพยากรขององค์การ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์

และเป้าหมายของนโยบาย ปัจจัยด้านเครือข่าย
สนับสนุนการปฏิบัติงาน ปัจจัยด้านสมรรถนะ
ขององค์การ ปัจจัยด้านสมรรถนะของบุคลากร
และปัจจัยด้านภาวะผู้นำ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ
ในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนใน
สังกัดดำเนินกิจกรรมเชิงพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี
ซึ่งอิทธิพลโดยรวมของปัจจัยด้านเครือข่ายสนับสนุนการปฏิบัติงานมีค่ามากที่สุด เท่ากับ 0.58
รองลงมาเป็นอิทธิพลของปัจจัยด้านสมรรถนะ
ขององค์การ มีค่าเท่ากับ 0.52 และด้านสมรรถนะ
ของบุคลากร มีค่าเท่ากับ 0.41 ตามลำดับ ส่วน
ปัจจัยด้านทรัพยากรขององค์การ มีอิทธิพลต่อ^ช
ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของ
โรงเรียนในสังกัดดำเนินกิจกรรมเชิงพื้นที่การศึกษา
จังหวัดชลบุรีน้อยที่สุด คือ มีค่าเท่ากับ -0.11

3. โมเดลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ
ในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี
พบว่า โมเดลเชิงสาเหตุมีความหมายสมกglmkl ลีน
มากที่สุด โดยค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ตัวแปร-
ตาม กือ ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดชลบุรี มีค่าเท่ากับ 0.69 และดังว่า ตัวแปร
ส่วนมากในโมเดลสามารถอธิบายความสำเร็จ
ในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี
ได้โดยละ 69

สรุปโนมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง
เชิงสาเหตุ ของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จใน
การให้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี ได้รับความร่วมมือที่ดีระหว่างบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้ง ในและนอกสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและชุมชน ที่ตระหนักและให้ความสำคัญในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาเป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตจากหลักสูตร จะเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ผู้บริหารซึ่งถือเป็นตัวจัดสำคัญในการที่จะทำให้ การนำหลักสูตรไปใช้เกิดความสำเร็จด้วยการ กระตุนและกำกับดูแลตามการนำหลักสูตรไปใช้ ของครู ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดการใช้หลักสูตรมากที่สุด เพราะครูเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียน การสอนและสร้างประสมการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะตามความคาดหวังของ หลักสูตรที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัทตรากรณ์ โพนเนิน (2548) และรักชนก เทียน- สมบูรณ์ (2547) ที่พบว่าการนำหลักสูตรไปใช้ จะสำเร็จได้ด้วยการปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกสถานศึกษา ปัจจัยภายใน ได้แก่ ความ- พร้อมของบุคลากร ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ และอาคารสถานที่ ความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร ของผู้บริหาร นโยบายการบริหารและงบประมาณ ล้วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความร่วมมือจากชุมชน ความร่วมมือจากผู้ปกครอง และการสนับสนุน จากหน่วยงานท้องถิ่น

2. ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทุกปัจจัยมี

อิทธิพลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี ได้แก่

2.1 จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีอิทธิพลทางอ้อม ต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี อนิบาลายว่า การกำหนดนโยบายของโรงเรียนมีความจำเป็นที่ต้องกำหนดเป้าหมายและ วัตถุประสงค์ที่มีความชัดเจนให้มากที่สุด โดยเน้น การปลูกฝังให้นักเรียนมีจิตสำนึกรักในความเป็นไทย และรักกัน奴รักษ์ทรัพย์การ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมของชาติ เพื่อพัฒนาคุณภาพ นักเรียนให้มีพื้นฐานความรู้ ความสามารถที่จำเป็น สามารถพัฒนาต่อไปได้ มีความรู้คุณธรรม มีระเบียบ วินัย เคราะห์กฎหมายบ้านเมือง และรู้จักช่วยเหลือ กันอยู่ซึ่งกันและกัน และเพื่อสนับสนุน สร้างเสริม การพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพ สามารถ เป็นผู้นำชุมชน และเป็นสื่อกลางระหว่างรัฐกับ ชุมชน ได้ (กรมสามัญศึกษา, 2544) สรุปผลการวิจัย ได้ว่า การที่โรงเรียนมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ที่ชัดเจน จึงสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ในการทำงานของโรงเรียนที่ชัดเจน ได้มากขึ้น จึงส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหาร จัดการตามนโยบายต่าง ๆ ที่หน่วยงานນักบัญชา มองหมายให้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายการจัด การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ แวน มิเตอร์ และแวน ออร์น (Van Meter & Van Horn, 1975) เช่นเดียวกับผล การศึกษาของชาบานาเตียร์ และแม่มานานีyan (Sabatier & Mazmanian, 1980) เกี่ยวกับปัจจัย ที่ส่งผลต่อความสำเร็จจากการดับสูง ดูระดับปฏิบัติ

พบว่า กระบวนการกำหนดนโยบายมีส่วนสำคัญ เป็นอย่างยิ่ง ได้แก่ (1) ความชัดเจนในการกำหนดเป้าหมายและสามารถนำไปวัดความสำเร็จได้ (2) นโยบายที่ชัดเจนต้องสามารถกำหนดเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อไปสู่เป้าหมายได้ และสอดคล้องกับแนวความคิดของ วรเดช จันทร์คร (2527) รุ่งเรือง สุขากิริมย์ (2543) สมบัติ ธรรมธัญวงศ์ (2546) เทพศักดิ์ บุณยรัตนพันธุ์ (2536) ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539) และสุชาติ เศวตบดี (2549) เสนอบริจัจย์สำคัญในความสำเร็จ คือ การกำหนดเป้าหมายต่าง ๆ ของนโยบาย ตลอดจนแนวทางปฏิบัติจะต้องมีการกำหนดอย่างแน่นอนชัดเจน และสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพ กล่าวคือ ผู้บริหารรับทราบวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การจัดการศึกษาในสถานศึกษามาเป็นเวลานานแล้ว ถึงแม้รัฐบาลบางยุคบางสมัยจะให้ความสำคัญ น้อยกว่าตามแต่ส่วนใหญ่เห็นว่าการรัฐบาลให้ความสำคัญโดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับเด็กที่ชัดเจน และมีกรอบทฤษฎีรองรับจะเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในการขับเคลื่อนนโยบายไปปฏิบัติได้เร็วขึ้น

2.2 ผลกระทบวิจัยพบว่า ทรัพยากรขององค์กรมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จในการให้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี อย่างไร ด้วยว่า ปัจจุบันโรงเรียนมีทรัพยากรพื้นฐานที่สามารถดำเนินการจัดการศึกษาได้พอสมควร จึงมองปัจจัยอื่นที่จะเป็นปัจจัยในการนำ ทรัพยากรที่มีอยู่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อให้บรรลุความสำเร็จของนำนโยบายการจัดการศึกษาไปปฏิบัติ ประกอบกับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาล โดยพ้น

สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการของทุกปี ซึ่งทุกโรงเรียนได้รับจัดสรรอย่างมีระบบ สอดคล้องกับความจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามนโยบาย และมีความเท่าเทียมกัน ไม่เกิดความแตกต่างของแต่ละโรงเรียน จึงส่งผลให้มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการให้หลักสูตรสถานศึกษาไม่มากนัก นอกจากราชบูตร์ ที่ต้องแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน อาจมองว่าทรัพยากรขององค์กร ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการบทบาทของครูผู้สอนไม่ค่อยรับรู้ความผูกพันในกระบวนการจัดทำทรัพยากร ให้กับองค์กรเท่าที่ควร เพราะว่าการแสวงหาทรัพยากรส่วนใหญ่เป็นบทบาทของผู้บริหาร ผลการวิจัยครั้งนี้จึงพบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรขององค์กร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการให้หลักสูตรสถานศึกษาน้อยกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญชร จันทร์ดา (2550) ที่พบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรขององค์กร มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้วยโอกาสไปปฏิบัติในโรงเรียนศึกษา สองครั้ง ทั้งกัดสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานน้อยกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ อย่างไรก็ตามจากการศึกษาของ อีเดวิร์ด (Edwards, 1980) ที่ได้เสนอโมเดลความสำเร็จ โดยใช้ให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ตัวแปรหนึ่ง คือ ทรัพยากร ซึ่งมีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จ ทำนองเดียวกับผลการศึกษาของ แวน มิเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter & Van Horn, 1975) ได้พัฒนาโมเดลในการวิเคราะห์ความสำเร็จ พนวณตัวแปรทรัพยากร มีอิทธิพลพื้นทางตรงและทางอ้อมต่อความสำเร็จอย่างหนัก นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรเดช จันทร์คร (2527)

ด้านความสำเร็จ โดยใช้ตัวแบบทั่วไป (General Model) พบว่า ปัจจัยที่ทำให้ความสำเร็จนั้นมีอยู่หลายประการ และปัจจัยหนึ่ง คือ ความพึงพอใจของทรัพยากรดำเนินงาน โดยปัจจัยดังกล่าวเนี่ย สามารถส่งผลทางอ้อมต่อเกือบทุกปัจจัยที่มีส่วนทำให้ใน นโยบายประสบความสำเร็จ เช่นเดียวกับแนวคิด เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ (2536) และภัทรารณ์ โพนเพิ่น (2548) ที่ทำการศึกษางานปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิผลของความสำเร็จในการให้บริการแก่ประชาชน โดยมีตัวแปรอิสระของการวิจัยตัวแปรหนึ่งที่ส่งความสำเร็จ คือ ความพร้อมของทรัพยากร นอกจากนี้ผลการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่พบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรขององค์การมีความสำคัญมาก และในสภาพโรงเรียนปัจจุบันมีทรัพยากรเพื่อบริหารงานตามนโยบายการจัดการศึกษาในระดับที่สามารถดำเนินการได้ โดยพยายามนำทรัพยากรจากภายในและภายนอกสถานศึกษาเข้ามาประสานให้ประโภชน์ให้คุณภาพมากที่สุด แต่ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านภาวะผู้นำหรือผู้บริหารที่ต้องมีทักษะในการประสานและทรัพยากรจากที่ต่าง ๆ มาใช้ในโรงเรียนใหม่มากที่สุด รวมทั้งการจัดระบบการใช้ทรัพยากรที่ดีที่สุดเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนใหม่มากที่สุด

2.3 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาสำหรับเด็กในสภาพปัจจุบัน จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการและการคิดและกระบวนการทำงานใหม่ โดยการแสวงหาเครือข่ายสนับสนุนการดำเนินงานให้เข้ามาช่วยเหลือสนับสนุน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ

หน่วยงานภาคเอกชน ตลอดจนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล (สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2549) เครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงานจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแวน มิเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter & Van Horn, 1975) เอ็ดเวิร์ด (Edward, 1980) ซาบาร์เตียร์ และแม่ฆามานียัน (Sabatier & Mazmanian, 1980) ที่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านการสร้างเครือข่ายการบริหารรวมทั้งแนวคิดของกลาทองขา (2548) สมบัติ ธรรมธัญวงศ์ (2546) ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539) ไดเสนอปัจจัยสำคัญในความสำเร็จ ประการหนึ่งก็คือ นโยบายที่จะปฏิบัติต่อการแรงสนับสนุนจากภายนอก เช่น กลุ่มผลประโยชน์ ผู้อำนวยการและอิทธิพลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนทั่วไปหรือบุคคลที่มีสัดส่วนที่จะเป็นกลางไม่มีปฏิกริยาตอบโต้บัดบังด้วยเงินกัน และสอดคล้องกับขอเสนอแนะจากผลการวิจัยของ กมล สาคศรี (2541) และบัญชรัตน์ (2550) กล่าวคือ โรงเรียนควรมีอุปกรณ์ในการกำหนดนโยบายและเอกสารในการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้การจัดการศึกษามีความคล่องตัว มีระบบที่เอื้อต่อการถ่ายทอดอุดมการณ์บนพื้นฐานความสัมพันธ์และสร้างระบบเครือข่ายที่เข้มแข็ง ซึ่งจะเป็นการสร้างโอกาสให้สามารถนำนโยบายต่างๆ จากรัฐบาล ไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และผลการศึกษาเป็นทิศทางเดียวกับการศึกษาเชิงคุณภาพ กล่าวคือ ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับปัจจัยเครือข่าย

ที่สนับสนุนการปฏิบัติงานให้ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานราชการ เช่น อำเภอ โรงพยาบาล สถานีอื่นๆ สถานีตำรวจนครบาล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานภาคเอกชน เช่น วัด มูลนิธิ สมาคม ชุมชน บริษัท และห้างร้านต่างๆ ซึ่งจะส่งผลต่อทางตรงและทางอ้อม

2.4 จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะขององค์การมีอิทธิพลต่อทางตรงและทางอ้อมต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา อย่างไรก็ตาม โรงเรียนในปัจจุบันได้รับการพัฒนาส่งเสริมและการสนับสนุนภารกิจจากเครือข่าย การทำงานด้านการศึกษา เพื่อให้จัดระบบการบริหารที่มีลักษณะที่อิสระ มีความคล่องตัวต่อการตัดสินใจ โดยยึดหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นสำคัญ และหลักการกระจายอำนาจจากการบริหารการศึกษา ตามหลักการและแนวคิดของการปฏิรูปการศึกษามาตลอด ดังนี้ สมรรถนะขององค์การ จึงมีอิทธิพลต่อทางตรงและทางอ้อมต่อความสำเร็จในการจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้ยังได้สอดคล้องกับแนวคิดของแวน มิเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter & Van Horn, 1975) เอ็ดเวิร์ด (Edward, 1980) ชาบาร์เตียร์ และเมมานีเยน (Sabatier & Mazmanian, 1980) ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539) เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธ์ (2536) ดวงดาว ยังสามารถ (2537) สำเร็จ สามัคคิยะ (2538) สนานจิตรา สุคนธทรัพย์ (2542) รวมทั้ง วรเดช จันทรคร (2527) ได้ศึกษาตัวแบบด้านการจัดการ (Management Model) โดยเชื่อว่าความสำเร็จขึ้นอยู่กับองค์การที่รับผิดชอบมีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหวัง

เพียงใด โครงสร้างขององค์การต้องเหมาะสมกับคุณภาพที่ปฏิบัติงานในองค์การต้องมีความรู้ ความสามารถทั้งด้านการบริหาร และเทคนิค อย่างเพียงพอ โดยปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์การจะส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี ทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อม สอดคล้องกับแนวคิดของ กล่าวท่องขาว (2548) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลว ทั้งที่เป็นปัจจัยทางตรงและปัจจัยทางอ้อม ประการหนึ่งคือ ชุดปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วยตัวแปรย่อย คือ 1) การมีไม้เดล โครงสร้างองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติตั้งแต่ระดับชาติถึงระดับล่างสุดอย่างเหมาะสม 2) ความเป็นเอกภาพของงการจัดโครงสร้างองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 3) เจตคติของผู้บริหารและข้าราชการที่นำนโยบายไปปฏิบัติต่อวัตถุประสงค์ของนโยบาย 4) ความเพียงพอของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม 5) ระดับความคล่องตัวของการให้ผลลัพธ์ 6) ความสามารถของผู้นำภายในหน่วยงาน 7) ศักยภาพและความผูกพันของพนักงานต่อกิจกรรม 8) ความเข้มแข็งของความรู้สึกรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงานต่อโครงการ 9) การได้รับประโยชน์ของหน่วยงานจากการแผนงาน 10) ผลของโครงการตกลงเป็นประโยชน์โดยตรง และชุดของปัจจัยมาตราการกำกับ ตรวจสอบ ประเมินผล การกระตุ้นส่งเสริมแรง ประกอบด้วยตัวแปรย่อย คือ 1) มีมาตรฐานการควบคุม คุ้มครองและประเมินผล การปฏิบัติงาน 2) การมีมาตรการกระตุ้นส่งเสริมแรง และให้กำลังใจผู้ปฏิบัติงาน 3) การปรับเปลี่ยน

แนวปฏิบัติ เพื่อสนับสนุนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 4) การให้คำแนะนำนำปรึกษาและการควบคุมการดำเนินกิจกรรม นอกจากนี้ผลการศึกษาเชิงปริมาณยังสอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงคุณภาพ พนบฯ ปัจจัยด้านสมรรถนะขององค์การ เป็นปัจจัยที่สามารถส่งอิทธิพลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาไปปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปรับเปลี่ยนลักษณะงานโครงการสร้างการบริหารงานให้เหมาะสมกับงานภายในโรงเรียนให้มากขึ้น สร้างความชัดเจนทั้งระบบใหม่มือภาพในการบริหาร โดยมีหน่วยงานต้นสังกัดเพียงแห่งเดียวที่เป็นหน่วยงานของนโยบายต่าง ๆ โดยตรง พร้อมทั้งส่งเสริมการนำมาตรฐานต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงาน จึงจะส่งผลให้นโยบายต่าง ๆ ที่มุ่งเน้นให้โรงเรียนประสบความสำเร็จได้

2.5 จากผลการวิจัย พนบฯ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลังหัดชลบุรี อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เป็นผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องมีคุณลักษณะที่แตกต่างจากองค์กรอื่น พอกสมควร และต้องได้รับการพัฒนาความเป็นภาวะผู้นำองค์กรประเภทโรงเรียนเพิ่มเติมด้วย ซึ่งพบได้จากผู้บริหารของโรงเรียนตั้งแต่คีตถึงปัจจุบันมีการสืบทอดคุณการณ์และปรับเปลี่ยนต่อยอดพัฒนาภายใน ให้ปรับสูญของการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน บนพื้นฐานของระบบความสัมพันธ์ การรวมตัวกันเป็นเครือข่าย ร่วมคิด ร่วมทำ และสร้างผู้บริหารมืออาชีพที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาในรูปแบบโรงเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นพลวัต สอดคล้องกับ

แนวคิดของ ซาบาเตียร์ และแมมานเนียน (Sabatier & Mazmanian, 1980) ที่ได้เสนอแนะว่า การทำงานที่ประสบความสำเร็จนั้นจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขเกี่ยวกับผู้นำของหน่วยปฏิบัติที่นั้น จะต้องมีความสามารถและทักษะทางการบริหารรวมไปถึงผู้นำที่มีส่วนในการกำหนดนโยบาย ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ ปัจจัยหรือองค์ประกอบอีกด้วย คลายกับแนวคิดของอินแกรม และเมนน์ (Ingram & Mann, 1980) การดีเนอร์และบอลช์ (Gardiner & Balch, 1988) วูฮิสเทตเลอร์ และ มอร์แมน (Wohistetler & Mohrmann, 1988) วรเดช จันทร์ศร (2527) กذا ทองขาว (2548) และภัทรภรณ์ โพนเงิน (2548) ที่สนับสนุนแนวคิดนี้ว่า ภาวะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งในความสำเร็จ โดยเห็นว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลว ทั้งที่เป็นตัวแปรทางตรงและตัวแปรทางอ้อม คือ เทคนิคงคุณบริหารและხาราชการที่มีอำนาจนโยบาย ไปปฏิบัติต่อวัตถุประสงค์ของนโยบาย ความสามารถของผู้นำภายในหน่วยงาน และการมีมาตรการ กระตุนเสริมแรงและให้กำลังใจปฏิบัติงาน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อความสำเร็จทั้งสิ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงคุณภาพ ที่พนบฯ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำขององค์การเป็นปัจจัยที่สำคัญในการประสานปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้สามารถนำนโยบาย ไปปฏิบัติในสถานศึกษาจนสำเร็จตามเจตนาของ โดยผู้บริหาร โรงเรียนเห็นว่า ต้องมีระบบการบริหารที่เน้น การพัฒนาองค์ความเข้มแข็ง และการอาศัยเครือข่ายเขามีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรและส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริม ประสบการณ์ด้านการเรียนรู้แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องมีภาวะความเป็นผู้นำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ของตนเอง เพื่อให้สามารถพัฒนาองค์กรโดยยึดหลักพึงพาณิชย์ให้เข้มแข็ง มีความยึดหยุ่นในการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด เมื่อพัฒนาตนเองให้เข้มแข็งแล้ว จึงก่อให้พัฒนาเครือข่ายเชื่อมโยงสู่สังคมภายนอก เพื่อความเจริญก้าวหน้าในลำดับต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550)

2.6 จากผลการวิจัยที่พบว่า สมรรถนะของบุคลากรมีอิทธิพลทึ่งทางตรงต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี อธิบายได้ว่า การที่บุคลากรของสถานศึกษาได้รับการพัฒนาในทุกด้านอย่างต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัด กิจกรรมการคุ้มครองเด็กนักเรียน พร้อมทั้งความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย การจัดการศึกษา เพื่อนำมาปฏิบัติในโรงเรียน ให้มีความเข้าใจที่ตรงกันตามที่ตั้งถูกประสงค์และ เป้าหมายกำหนดไว้ จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยด้าน สมรรถนะบุคลากรของโรงเรียนยังเป็นที่ยอมรับของผู้บริหารว่าในการทำงานให้สำเร็จแต่ละ กิจกรรมนั้น มนุษย์เป็นปัจจัยที่สำคัญกว่าด้านอื่น ๆ ดังที่ สร้อยตรีภูล (ติวนานนท์) บรรยายไว้ (2545) ให้ขอเสนอแนะไว้ว่า “มนุษย์” เป็นที่มาของทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นที่มาของการดำเนินคิดและการถือสุดขององค์กร เป็นที่มาของความสำเร็จและความล้มเหลวของกิจกรรมทั้งปวง จึงเป็นเหตุประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ

ในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี ตามผลการวิจัยที่ค้นพบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ หอกวูด และกันน (Hogwood & Gunn, 1991); กลา ทองขา (2548); วานา เกาะแกะ (2546); รัชนา เทียนสมบูรณ์ (2547); น้ำค้าง โตจินดา (2549) และเป็นแนวทางเดียวกับผลการศึกษาความสำเร็จ โดยใช้ตัวแบบด้านการพัฒนาองค์การ (Organization Development Model) ของ วรเดช จันทรศร (2527) พบว่า บุคคลเป็นปัจจัยสำคัญเหนือสิ่งอื่นใดในองค์การ รวมทั้งแนวคิดของนักวิชาการอีกหลายคน อันได้แก่ ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539) ดวงดาว ยังสามารถ (2537) สุรังคณา มัณยานนท์ (2538) และ สนานจิตร สุคนธารพย (2542) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ทั้งที่เป็นปัจจัยทางตรง และปัจจัยทางอ้อม คือ ศักยภาพและความผูกพันของทีมงานต่อกิจกรรม และได้เสนอว่าปัจจัยสำคัญในความสำเร็จประการหนึ่ง คือ บุคลากร ในหน่วยงานปฏิบัติการต้องมีความพร้อม และความผูกพันในการทำงาน ต้องยอมรับในเป้าหมาย และระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ โดยเฉพาะในระดับสูง ต้องมีจิตความสามัคคีทั้งทางด้านการจัดการและด้านการเมือง เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพโดยเฉพะอย่างยิ่งครูและผู้บริหาร โดยครูมีลักษณะเป็นมืออาชีพ มีความพร้อมทั้งในด้านเจตคติ ความรู้ ความสามารถในด้านวิชาชีพและการจัดการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า ผู้บริหารเห็นด้วยกับปัจจัยด้านสมรรถนะของบุคลากรในองค์การเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

จังหวัดชลบุรี โดยบุคลากรของโรงเรียนต้องเป็นบุคลากรหลักที่มีจำนวนที่เพียงพอ สถานภาพมั่นคง นอกจากนี้การที่บุคลากรได้รับ การพัฒนาด้านความรู้ เจตคติที่ดีต่อต้น นโยบายสร้างความผูกพัน ต่อองค์การ รวมทั้งการสร้างอุดมการณ์เพื่อให้ความร่วมมือต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาไปพร้อม ๆ กัน

2.7 จากผลการวิจัย พบว่า สมการพยากรณ์ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี ขึ้นอยู่กับปัจจัยตุปประสังค์และ เป้าหมายของนโยบาย ปัจจัยทรัพยากรขององค์การ ปัจจัยเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน ปัจจัย สมรรถนะขององค์การ ปัจจัยภาวะผู้นำและปัจจัย สมรรถนะบุคลากร สามารถอธิบายอิทธิพลได้ ร้อยละ 69 แสดงว่ายังมีปัจจัยด้านอื่นๆ อีกที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ เศรษฐบดี (2549); บัญชร จันทร์ค่า (2550); รักชนก เทียนสมบูรณ์ (2547) และ กัลทรารณ์ โพนเงิน (2548) ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานมีอยู่หลาย ปัจจัยด้วยกัน ซึ่งแต่ละปัจจัยมีอิทธิพลต่อความสำเร็จทั้งทางตรงและทางอ้อม และสอดคล้องกับ การสำรวจความพึงพอใจ ครุภูษอน และกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเป็นโรงเรียนที่เคยได้รับรางวัล โรงเรียนพระราชทาน ได้ให้ขอเสนอแนะบางส่วน ว่าปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีส่วนทำให้ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ให้ประสบความสำเร็จ

ในโรงเรียนเพิ่มเติมอีก ได้แก่ ความต่อเนื่องของนโยบายจากรัฐบาลแต่ละสมัย สถานการณ์หรือ ข้อจำกัดของโรงเรียนในขณะนี้ ภูมิหลังของกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน รวมทั้งการเอาใจใส่ที่แสวงของผู้บริหารระดับสูงขึ้นไปที่มีอำนาจในการ ตรวจสอบ นิเทศ ติดตาม ประเมินผล การปฏิบัติงาน และการให้คุณให้โถยลวนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อ ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาด้วย ทั้งสิ้น

3. จากผลการวิจัย พบว่า ผลการวิเคราะห์ ไม่เดลความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงสาเหตุของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี แสดงให้เห็นว่า ไม่เดลที่กำหนดในสมมติฐานการวิจัยสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับไม่เดลโครงสร้างเชิงสาเหตุที่พบรอย่างข้อมูลเชิงประจักษ์ แต่การทดสอบครั้งแรกยังไม่มีความกลมกลืนในระดับดี แต่ด้วยเหตุผลของหลักการคาดเคลื่อนที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการจัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และพบรอย่างข้อมูลได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ เพื่อ รวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม ผู้วิจัยจึงทำการปรับไมเดล และแนวทางอิทธิพลของตัวแปรสังเกต ได้และ ตัวแปรแฟง พร้อมทั้งยอมรับไมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่ กำหนดไว้ตามสมมติฐานการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น-

พื้นฐาน ซึ่งเป็นหน่วยงานด้านสังกัดควรจัดทำ คู่มือการบริหารงานโรงเรียน ที่ระบุปัจจัยที่สำคัญที่สัมพันธ์ กับความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาศาสตร์ความคิดการศึกษา ให้มีความขัดเจนมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งจัดทำหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ได้รับ ทราบปัจจัยพื้นฐานในการจัดการศึกษาในทิศทาง เดียวกันอย่างทั่วถึง และควรจัดหน่วยงานที่กำกับ ติดตาม ประเมินผล การดำเนินงานของกลุ่มโรงเรียน ที่เป็นเอกเทศ เพื่อให้เกิดความสำเร็จในการจัด การศึกษาในทิศทางเดียวกัน

1.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือ หน่วยงานอื่น ๆ ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควร ให้ความสำคัญกับเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติ งานของโรงเรียนให้มากยิ่งขึ้น โดยอาจจัดให้มี การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างกลยุทธ์การ สร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานของโรงเรียนใหม่มี ประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 สำนักคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สถาบันการศึกษาแห่งชาติ หรือกระทรวง ศึกษาธิการ ควรให้ความสำคัญกับการกำหนด นโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจน การรักษาระดับ ต่อเนื่องเชิงนโยบาย การกำหนดรูปแบบการ บริหารงานที่มีความคล่องตัวและยืดหยุ่นใน การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อให้สอดคล้องตาม นโยบายที่กำหนด และควรมีหลักสูตรที่เหมาะสม แก้ไขปรับปรุงสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้อง มีความรู้ความเข้าใจด้านนโยบายการจัดการศึกษา ความรู้และทักษะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็น ในการบริหารอย่างทั่วถึง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากการวิจัย พนวฯ ปัจจัย เครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงานมืออาชีพ ต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี มากกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ ดังนั้น ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการสร้าง เครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของโรงเรียน โดยเฉพาะกลุ่มนักวิชาการ บุคลากรสำคัญ และ ประชาชนทั่วไปว่ามีลักษณะอย่างไร

2.2 จากการวิจัย พนวฯ การควบคุม ดูแล การให้คำแนะนำและปรึกษา ระบบการ ประเมินตนเอง และการประสานงาน เป็นตัวแปร ที่สำคัญมากในองค์ประกอบสมรรถนะขององค์การ การบริหารแบบมีส่วนร่วม การสร้างแรงจูงใจ เป็นตัวแปรที่สำคัญ ในองค์ประกอบภาวะผู้นำ ควรมีการวิจัยเพิ่มในเรื่องรูปแบบการควบคุม ดูแล หรือรูปแบบการให้คำแนะนำและปรึกษา รูปแบบการประเมินตนเอง รูปแบบการประสาน งาน รูปแบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมและ รูปแบบการสร้างแรงจูงใจที่มีประสิทธิภาพใน การบริหารงานโรงเรียน

2.3 จากการวิจัย พนวฯ ความสำเร็จ ในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรี ตัวบ่งชี้ที่สำคัญ คือ ความพึงพอใจของผู้รับบริการ ดังนั้น ควรวิจัยการพัฒนาตัวชี้วัดความเป็นธรรม ของผู้ให้บริการหรือความพึงพอใจของผู้ให้บริการ ของโรงเรียนมีลักษณะอย่างไร

2.4 จากการวิจัย พนวฯ ปัจจัย ทรัพยากรขององค์การ มืออาชีพทางตรงในทาง ผูกพันต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถาน- ศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่-

การศึกษา จังหวัดชลบุรี ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยในโรงเรียน ศึกษาสังเคราะห์ สร้างกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาเชิงลึกจากข้อมูล dane คุณภาพ พนบฯ ปัจจัยดังกล่าวฯ จึงมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตร สถานศึกษา ดังนั้น ควรมีการทำวิจัยข้ามวิทยาเทคนิค การวิจัยที่แตกต่างจากครั้งนี้ ซึ่งอาจใช้วิธีการวิจัย เชิงคุณภาพทุกรอบวนการหรือการกำหนดกลุ่ม ตัวอย่างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติหน้าที่ ในปัจจัยดังกล่าวเป็นการเฉพาะ

2.5 จากผลการวิจัย พนบฯ สมการพยากรณ์ของความสำเร็จในการใช้หลักสูตร สถานศึกษาของโรงเรียนสร้างกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี ขึ้นอยู่กับปัจจัย วัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบาย ปัจจัย ทรัพยากรขององค์การ ปัจจัยเครือข่ายที่สนับสนุน การปฏิบัติงานปัจจัยสมรรถนะขององค์การ ปัจจัยภาวะผู้นำ และปัจจัยสมรรถนะของบุคลากร สามารถอธิบายอิทธิพลได้ร้อยละ 69 แสดงว่า ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่งที่ผู้วิจัยยังไม่ได้กำหนดมาเป็นตัวแปรหรือปัจจัยในการศึกษา ครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเสนอให้มีการศึกษาองค์ประกอบอื่นเพิ่มเติม โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง-ยืนยันนอกเหนือจากการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ต่อกระบวนการกำหนดนโยบายและการวางแผนของหน่วยงานทางการศึกษามากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กนกรรัณ แสนคำ. (2547). สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ของสถานศึกษา สร้างกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงใต้ เขต 3. รายงานการศึกษา คณควาริสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กลา ทองขา. (2548). การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ : แนวคิด ทฤษฎีและแนว การดำเนินงาน. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กัลยรัตน์ ทัศนภัทร. (2549). ปัญหาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสร้างกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2. คุณภูนพิรชญา คุณภูนพิรชญา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกรียงศักดิ์ เพ็ญศรี โโคตร. (2547). ปัญหาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสร้างกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสาระแก้ว เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จรัส เสนาววงศ์. (2548). การใช้หลักสูตรสถานศึกษาพุทธศักราช 2544 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รอยอีด !เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

จินตนา สุขสมเด่น. (2541). การศึกษาการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรทองถัดไปของศึกษา นิเทศก์ สังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหานบันฑิต, ภาควิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุรีรัตน์ พินิจมนตรี. (2548). การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไฮโซธาร เขต 1. รายงานการศึกษาคนค่าวิเคราะห์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

หวาน เที่ยงเจริญ. (2546). สภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี สิงหนครและสระบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหานบันฑิต, สถาบันราชภัฏเทพสตรี.

ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2539). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบาย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

น้ำค้าง โถจินดา. (2549). ปัญหาและแนวทางพัฒนาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่ม โรงเรียน พานทอง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิติพร อินทร์สิทธิ์. (2546). สภาพและปัญหาในการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่าย สังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหานบันฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยอนแก่น.

นิมิต ตอทีฆะ. (2544). ศึกษาปัญหาการพัฒนาหลักสูตรทองถัดไปของผู้บริหาร โรงเรียน同胞ศึกษา สังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

บุญพง จันทน์มตุการ. (2546). การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษานำร่อง สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดรอยอี้ด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พยุวงศกค์ จันทร์สุรินทร์. (2541). แนวทางการพัฒนาการศึกษา. วารสารวิชาการ, 1(1), 6 - 10.

พรสมบัติ คำตรงและคณะ. (2541). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาฐานแบบเครือข่ายทางวิชาการเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับทองถัดไป. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.

พรรณพิพิพ บัวชุม. (2546). สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายในสังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- มุข วิสัย. (2544). การบริหารหลักสูตรทองถินในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรเดช จันทร์. (2527). การนำนโยบายไปปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วาสนา เก้าแก้ว. (2546). ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของครูโรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2545 จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, ภาควิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนูรูฟ้า
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2545). เงื่อนไขความสำเร็จของหลักสูตรสถานศึกษา. งานปฏิรูป. 4(47), 54 - 55.
- กรมวิชาการ. (2540). คู่มือการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของทองถิน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพระว.
- กรมวิชาการ. (2544). แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพระว.
- _____. (2545). แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2546 ก). รายงานการติดตามผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพระว.
- _____. (2546 ข). รายงานการติดตามผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพระว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพระว.
- _____. (2543). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพระว.
- _____. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สมร อัญญาพร. (2536). ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและวิทยวิธีทางการสอน หน่วยที่ 8 - 11. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร์.
- สันติ มุกดาสนิท. (2546). ศึกษาปัญหาและเปรียบเทียบการดำเนินงานตามแนวปฏิรูปการศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง. ปริญญาอิเล็กทรอนิกส์การศึกษามหาบัณฑิตสงขลา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

สายพิม พิมล. (2548). *ปัญหาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามทิศทางของผู้บริหาร โรงเรียน และผู้บริหารงานวิชาการ โรงเรียนนำร่องการใช้หลักสูตรของกรมวิชาการ : กรณีศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหบันฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*

สุมาลิน วงศ์มีและคณะ. (2541). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ ขัดฟากหลักสูตรทองถัดของ โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 7. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สมบัติ ธรรมชัยวงศ์. (2546). *นโยบายสาธารณะ: แนวคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสนาธรม.

Edward, Gorge. C. (1980). *Implementing Public Policy.* Washington D.C.: Congressional Quarterly Press.

Van Meter, Donald S. & Carl E. Van Horn. (1975). The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework. *Administration and Society, 6(4),* 446 - 484.